

XVII.

Bē lē, mō n â mē tū- bōēs, jē bōē cōs sī tō n â mē, sī pār fōēs

D'ūn bē zēr mū tū ēl nō- lē vrē z ān trē jō ŋōns.

Loors tōē é moē pa r a koor d e res, d'un chan je ba lan sé

Ê ze mo n â me tu- pran s, ê ze to n â me je pran.

5 Êin si pa reŧ ple zir se pro duit de pa reŧ te vŧ lon tē :

Toē de mo n â me tu vis, moē de to n â me je vi.

Fi du do ré Mi da s é de Krē zus, Fi de tŧ ler- biēns.

Puis k'un sel bē zēr j'ēs ti me mil le tre zōors.

Ô bon Die ke je sēŧ (si dé vōt je me kŧr be da van- toē).

10 Nê se t a koor t a mŧ res pŧr ne le ron pre ja mēs ·><·

Sī je ne t'ēi me, ma vî, é du koor s é de l'â me tŧ tō tant

K'on pŧ roē t ēi mēr d'â m' é de kōors se z a mŧrs,

Fē- me mŧ rir ma lu res : ne me fē nī ka rēs se nī dŧ ser :

Sôē- me de plu s an plus bē l' é re bē l' a n a mŧrs ·><·

15 Mēs sī je t'ēi me ma vî, é du koor s é de l'â me, tŧ tō tant

K'on pŧ roē t ēi mēr d'â m' é de kōors se z a mŧrs,

Fē ke je vî v' e res : ne me fē ke ka rēs s' é ke dŧ ser :

Sôē- me de plu s an plus bē l' é bé nī ŋ' a n a mŧrs.